

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Típuszám: <u>12</u> <u>IV/2497-0/2015</u>	
Érkezett: 2015 MÁJ 13.	
Üldány: <u>6</u>	Kezelőiroda: Tisztelt Alkotmánybíróság!
Melléklet: db	

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG	
TÁJÉKOZTATÓ IRÓDA	
ÜGYSZÁM	MAILLEN / FAXON
KEZELŐIRÓDA	
ÉRKEZÉS	
GYŰLŐ	
ÉRKEZÉS	2015 -04- 2 7
BEJÁRÁS	
MELLÉKLET	KOZTUD
ÜGYSZÁM	

Alulírott [redacted] alatti lakos, mint a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 22.P.90.468/2014 szám alatt, valamint a Fővárosi Törvényszék másodfokú bíróság előtt 42.Pf.639.825/2014 szám alatt folyamatban volt per felperese) **indítványozó** a meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a további hivatkozásokban: Abtv.) 26.§ (1) bekezdésének és a 27. §-a, valamint az Alaptörvénynek Az Alkotmánybíróságról szóló 24. cikk (2) bekezdése d) pontja alapján törvényes határidőben

a l k o t m á n y j o g i p a n a s z t

terjeszték elő a Pesti Központi Kerületi Bíróság Budapesten, 2014. augusztus 26-án kelt 22.P.90.468/2014/13 számú ítéletével, valamint a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2015. január 22-én kelt, és részemre 2015.02.27-én kézbesített 42.Pf.639.825/2014/4 számú ítéletével szemben és indítványozom, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy az előbbi ítéletekkel az indítványozó az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be és vizsgálja felül ezen bírói döntések Alaptörvénnyel való összhangját.

Az alkotmányjogi panasz további feltételeként az indítványozó előadja, hogy a fentiekben írt bírósági eljárásokkal jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette. A Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. számú törvény (Pp.) 271.§ (3) bekezdés b) pontja értelmében a fenti végrehajtás megszüntetése iránti perben nincs helye felülvizsgálatnak, mert az első fokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság helyben hagyta és az ellenem foganatosított végrehajtás nem végrehajtási záradékkal ellátott okirat alapján indult. A Pp. ez utóbbi kizáró rendelkezésére tekintettel az indítványozó a fentiekben megjelölt jogerős ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet nem terjeszthetett és nem is terjesztett elő a Kúriához.

Indítványozom, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság a Pesti Központi Kerületi Bíróság 22.P.90.468/2014/13 számú ítéletét, valamint a Fővárosi Törvényszék 42.Pf.639.825/2014/4 számú ítéletét – azok Alaptörvény ellenessége miatt – az Alaptörvény Alkotmánybíróságról rendelkező 24. cikk (2) bekezdés d) pontjára tekintettel, a (3) bekezdés b) pontja alapján semmisítse meg.

A jelen alkotmányjogi panasszal támadott bírósági határozat az indítványozónak az Alaptörvényben biztosított alábbi jogait sérti:

- a) A határozatok indokolása nem felel meg a törvényben meghatározott rendelkezéseknek [Alaptörvény „SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG” címszó alatti **XXIV. cikk (1) bekezdése**],
- b) Az indítványozót marasztaló határozat meghozatala során eljáró bíróságok jogalkalmazásuk során a jogszabályok szövegét nem azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezték. Az eljáró bíróságok részéről elmaradt az alkalmazott jogszabályok józan észnek és a közjónak megfelelő értelmezése [Alaptörvény „ALLAM” címszó alatti **28. cikk**],
- c) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek [Alaptörvény „ALAPVETÉS” címszó alatti **R) cikk (2) bekezdés**].

I.

Az Alaptörvény „AZ ÁLLAM” címszó alatti 24. cikk (2) bekezdés d) pontja szerint: „Az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját.”

Az Abtv. 27.§-a szerint:

„Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

- a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
- b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”

Az Abtv. 28.§-a szerint:

„(1) Az Alkotmánybíróság a 27.§-ban meghatározott bírói döntés felülvizsgálatára irányuló eljárásban a 26. § szerinti, jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is lefolytatja.

(2) Az Alkotmánybíróság a 26.§ alapján indítványozott eljárásban a bírói döntés alkotmányosságát is vizsgálhatja.”

Az Abtv. 29.§-a szerint:

„Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.”

II.

A jelen alkotmányjogi panasz előterjesztésének oka, hogy az előbbieken megjelölt ítéletek megsértették az indítványozó Alaptörvény „SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG” címszó alatti XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt jogát, amely szerint: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, **tisztességes módon** és ésszerű határidőn belül intézzék. A **hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.**”

Az előbbi ítéletek megsértették továbbá az indítványozó Alaptörvény „AZ ÁLLAM” címszó alatti 28. cikkében biztosított jogát, amely szerint: „a bíróságok a jogalkalmazás során a **jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.**”

Az előbbi ítéletek megsértették továbbá az indítványozó Alaptörvény „ALAPVETÉS” címszó alatti R) cikk (2) bekezdésében foglalt jogát, amely szerint: „Az **Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek**”.

III.

Az indítványozó az előbbieken megjelölt perben felperesként keresetében kérte az ellene, a Pesti Központi Kerületi Bíróság 0101-4.Vh.12.193/2006/1. szám alatt, 2006. szeptember hó 14. napján kiállított **végrehajtási lap alapján indult végrehajtási eljárás megszüntetését a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 55.§ (1) bekezdés b) pontja alapján, figyelemmel az 1959. évi IV. törvény (rég. Ptk.) 324.§ (1) bekezdésére, valamint a Vht. 57.§ (1) és (2) bekezdésére.**

Az első fokú bíróság az indítványozó végrehajtás megszüntetése iránti keresetét elutasította.

Az első fokú bíróság ítéletében hivatkozott a Vht. 57.§-nak (1) bekezdésére, azonban törvénysértően és Alkotmányellenesen **nem vette figyelembe ugyanezen törvényhely (2) bekezdésében írt azon rendelkezést, amely szerint a végrehajtási jog a végrehajtandó követeléssel együtt elévült.**

Az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény 60.§ (1) bekezdése szerint a végrehajtást kérő APV Zrt. 2007. december 31-én megszűnt, jogai és kötelezettségei ezen időponttól az MNV Zrt.-re szállnak.

A Vht.39.§ (1) bekezdése értelmében, ha a végrehajtást kérő személyében változás állt be, a végrehajtást foganatosító bíróság a jogutódlás kérdésében végzéssel dönt.

Az első fokú bíróság teljes egészében figyelmen kívül hagyta a Vht. 9.§-át, amely szerint **azokra az eljárási kérdésekre, amelyeket a Vht. külön nem szabályoz, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) és a végrehajtásáról szóló jogszabályok - a polgári nemperes eljárás sajátosságaiból eredő eltérésekkel - megfelelően irányadók.**

A fenti törvényhelyből következik, hogy a végrehajtási eljárásban is irányadóak a Polgári Perrendtartásnak az eljárás félbeszakadásáról rendelkező szabályai.

A Pp.111.§(1) bekezdése értelmében, ha valamelyik fél meghal vagy megszűnik, az eljárás a jogutód perbelépéséig félbeszakad.

A Pp. 112.§(1) bekezdése szerint az eljárás félbeszakadásával minden határidő megszakad; a félbeszakadás megszűnésétől a határidő újra kezdődik.

A Pp. 112.§ (2) bekezdése értelmében a félbeszakadás tartama alatt tett minden – a per érdemére vonatkozó – bírói rendelkezés, úgyszintén a felek által teljesített minden perbeli cselekmény hatálytalan, kivéve a félbeszakadással, illetve annak megszüntetésével kapcsolatos bírói rendelkezéseket és perbeli cselekményeket.

A fenti rendelkezés tükrében a jelen ügyben a végrehajtási eljárás 2007. december 31-én félbeszakadt, amely félbeszakadás a jogi tény bekövetkezésével beállt, függetlenül attól, hogy azt a bíróság megállapította-e vagy sem.

Önmagában az a tény, hogy a jogutódlás tényét jogszabály tartalmazza, a Vht. 39.§ (1) bekezdése szerint végzés meghozatalát nem teszi szükségtelenné, minden esetben szükséges, hogy a jogutódlás tényét a bíróság megállapítsa (BDT 2000.259).

Ez történt az adóhatóság szervének megszűnésekor is, amikor az APEH helyett jogutódként a NAV felállt.

A félbeszakadást követően foganatosított végrehajtói és bírósági eljárási cselekmények közül csak azok hatályosak, amelyek a félbeszakadással, illetve annak megszüntetésével kapcsolatosak.

A félbeszakadást követően foganatosított, az első fokú bíróság által hivatkozott, a végrehajtó által 2008. február 13-án tartott ingatlan árverés hatálytalan, az a követelés és a végrehajtási jog elévülését nem szakította meg.

Az 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 324.§ (1) bekezdése szerint a követelések 5 év alatt évülnek el.

Jelen ügyben a 2007. december 31-től 2012. december 31-ig tartó 5 éves időszak alatt a végrehajtást kérő követelése és végrehajtási joga elévült.

Erre figyelemmel kereseti kérelmem alapján az első fokú bíróságnak, fellebbezésem alapján pedig a másodfokú bíróságnak a végrehajtási jog elévülését figyelembe kellett volna vennie.

Az MNV Zrt. a fenti 5 éves elévülési idő leteltét követően, 2013. január 15-én nyújtotta be a jogutódlás megállapítása iránti kérelmét, amely alapján az első fokú bíróság a 2013. március 28-án kelt és 2013. május 03-án jogerőre emelkedett 0101-4.Vh.12.193/2006/12-II. végzésével állapította meg, hogy az APV Rt. végrehajtást kérőnek jogutódja az MNV Zrt..

A bírósági gyakorlat töretlen abban, hogy a végrehajtási eljárás félbeszakadását követően a végrehajtási jog elévülése nem a jogutódlást megállapító végzés jogerőre emelkedésével szakad meg, hanem a jogutódlás megállapítása iránti kérelem előterjesztésével. (BDT.2008.1827, BH2009.113.)

Jelen esetben az MNV Zrt. az 5 éves elévülési idő leteltét követően, 2013. január 15-én terjesztette elő a jogutódlás megállapítása iránti kérelmét és ez az egyetlen eljárási cselekmény volt az, amely a végrehajtási jog elévülésének idejét megszakíthatta volna.

Az alperes követelése és végrehajtási joga így 2012. december 31-én elévült és az erre alapozott kereseti kérelmem alapján az első fokú bíróságnak, fellebbezésem alapján pedig a másodfokú bíróságnak az ellenem folyó végrehajtási eljárást meg kellett volna szüntetnie.

Törvényt sértett tehát az első fokú bíróság, amikor az indítványozó keresetét a fenti jogszabályoknak az Alaptörvénnyel összhangban nem álló értelmezésével elutasította.

Ugyanígy törvényt sértett a másodfokú bíróság is, amikor az előbbi jogszabályoknak az Alaptörvénnyel összhangban nem álló értelmezésével - az indítványozó első fokú ítélet elleni fellebbezésében foglalt helyes jogi indokok ellenére - az első fokú bíróság ítéletét helyben hagyta.

IV.

Az eljárás bíróságok ítéleteikben nem **tisztességes módon** és nem a törvényben meghatározottak szerint indokolták döntéseiket.

Az eljárás bíróságok a jogalkalmazás során a **jogszabályok szövegét nem azok céljával** és nem az **Alaptörvénnyel összhangban értelmezték** és azt is figyelmen kívül hagyták, hogy az **Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.**

Az eljárás bíróságok figyelmen kívül hagyták továbbá, hogy az **Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.**

A Vht. nem tartalmaz rendelkezéseket arra az esetre, ha a végrehajtást kérő meghal vagy megszűnik. **Ezért ezen törvény 9.§-ában foglalt utaló szabály alapján az eljárás bíróságok jogalkalmazására ebben a körben a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) rendelkezései kötelezően irányadóak voltak.**

A Vht 9.§ szerint azokra az eljárási kérdésekre, amelyeket a Vht. külön nem szabályoz, a Pp. és a végrehajtásáról szóló jogszabályok - a polgári nemperes eljárás sajátosságaiból eredő eltérésekkel - megfelelően irányadók.

A Vht. 52.§-a tételesen felsorolja azokat az eseteket, amikor a végrehajtás szünetel. Ezen okok között **nem szerepel a végrehajtást kérő halála, vagy a nem természetes személy végrehajtást kérő megszűnése.**

Így ebben a körben a Vht 9.§-ra tekintettel a végrehajtási eljárásban irányadóak a Pp. 111.§-112.§-ában foglalt rendelkezések.

A Vht. egyetlen rendelkezése sem zárja ki a Pp. 111.§ és 112.§-ainak alkalmazását a végrehajtási eljárásban.

Egyéb törvények, így a Csődeljárásról és felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) is utal arra, hogy azokban az esetekben, amikor a Cstv. rendelkezéseket nem tartalmaz, akkor a Pp. rendelkezéseit kell alkalmazni.

A Cstv. azonban meghatározza, hogy a Pp. mely rendelkezései nem alkalmazhatók a csődeljárásban és a felszámolási eljárásban.

A Cstv. 6.§ (3) bekezdés a) és b) pontjában kifejezetten úgy rendelkezik, hogy csődeljárásban és a felszámolási eljárásban nincs helye az eljárás félbeszakadásának.

Ilyen, **az eljárás félbeszakadásának tilalmát előíró rendelkezés a Vht-ben nincs**, amelyből szintén következik, hogy - a Vht. 9.§-ra tekintettel - **a végrehajtási eljárásban a végrehajtást kérő halála vagy nem természetes személy végrehajtást kérő megszűnése esetén a Pp.111.§ és 112.§ alapján a végrehajtási eljárás félbeszakad.**

Ebből következően a jelen alkotmányjogi panasszal érintett végrehajtási eljárásban a jogelőd APV Zrt. 2007. december 31-i megszűnésével a végrehajtási eljárás félbeszakadt, az APV Zrt. végrehajtást kérő jogai és kötelezettségei az MNV Zrt-re szálltak át.

Az MNV Zrt. a végrehajtási eljárással kapcsolatos jogait csupán 2013. január 15-én érvényesítette, amikor a jogutódlás megállapítása iránti kérelmét előterjesztette a végrehajtónak.

Ez az egyetlen végrehajtási cselekmény volt az, amely az MNV Zrt. végrehajtási jogának elévülését megszakíthatta volna.

Az MNV Zrt-nek a követelése és a végrehajtási joga azonban már 2012. december 31-én elévült a régi Ptk. 324.§ (1) bekezdése és a Vht. 57.§ (1) és (2) bekezdése alapján.

2007. december 31. és 2012. december 31. közötti 5 éves elévülési időszakban jogi értelemben és ténybelileg sem volt végrehajtást kérő a végrehajtási eljárásban.

Így mind az első fokú, mind a másodfokú bíróság ítéletében törvénysértően, alkotmányellenes jogértelmezéssel állapította meg, hogy a 2008. február 13-i ingatlan árverés alkalmas volt a végrehajtási jog elévülésének megszakítására és azt is törvénysértően állapították meg ítéleteikben, hogy a végrehajtási eljárás 2008. május 20-tól 2013. január 15-ig szünetelt.

A végrehajtási eljárásban 2007. december 31-től 2012. december 31-ig végrehajtást kérő nem volt. Az eljáró bíróságok a végrehajtás szünetelésének indokaként törvénysértően és alkotmányellenes jogértelmezéssel hivatkoztak a Vht. 52.§ c) pontjára, amely szerint a végrehajtás szünetel, ha a végrehajtást kérő az eljárásban való közreműködését megtagadta. Végrehajtást kérő azonban nem volt az eljárásban, aki az eljárásban való közreműködését egyáltalán megtagadhatta volna.

Ez a szünetelési ok csak abban az esetben alkalmazható, ha az eljárásban végrehajtást kérő ténybelileg és jogilag is jelen van és az eljárásban való közreműködést megtagadta. Az MNV Zrt. 2013. január 15-én terjesztette elő végrehajtást kérő jogutódi minőségének a megállapítását a végrehajtónál, amely alapján az első fokú bíróság a 2013. március 28-án kelt és 2013. május 03-án jogerőre emelkedett 0101-4.Vh.12.193/2006/12-II. számú végzésével állapította meg, hogy az APV Rt. végrehajtást kérőnek jogutódja az MNV Zrt.

Az MNV Zrt. tehát 2013. május 03-án került a végrehajtást kérő jogi helyzetébe és a követelése és végrehajtási joga 2012. december 31. napjával elévült, miután a jogutódlás megállapítása iránti kérelmét az 5 éves elévülési idő leteltét követően, 2013. január 15-én terjesztette elő a végrehajtónak.

V.

Anyagi jogi megközelítésben is alkotmányellenesek a jelen panasszal támadott ítéletek. Az APV Zrt. 2007. december 31-én megszűnt, az MNV Zrt-nek törvényi jogutódlás (rég. Ptk. 329.§) folytán 2008. január 01-ét követően 5 évig volt jogi lehetősége arra, hogy anyagi jogi jogviszonyba való belépését bejelentse, ami nem történt meg. Ezért az MNV Zrt. igénye a régi Ptk. 324.§ (1) bekezdése alapján elévült. Az elévülési határidő letelte után előterjesztett kérelemre a már elrendelt végrehajtást nem lehet folytatni.

A végrehajtási eljárás alatt a végrehajtást kérő személyében **bekövetkezett jogutódlás megállapítás iránti kérelem elbírálása az eljárási és az anyagi jogi jogutódlás kérdésében való határozatot jelenti.**

Ez utóbbi kérdés eldöntésénél arra kell figyelemmel lenni, hogy az anyagi jogi jogviszonyban bekövetkezett jogutódlás folytán a jogutód az igényét elévülési időn belül érvényesítette-e, tehát figyelemmel kell lenni a régi Ptk. 324.§ (1) bekezdésében meghatározott elévülési időre.

A végrehajtási eljárásban a követelés érvényesítése alatt a végrehajtás alá vont követelés végrehajtása iránti igény érvényre juttatását kell érteni. [Nagykommentár a bírósági végrehajtási törvényhez; lezárva: 2014. június 05.; 5. oldal].

Az APV Zrt. jogutódja, az MNV Zrt. az 5 éves elévülési határidő alatt a végrehajtási igényét nem érvényesítette, ezért az igénye elévült.

A fenti indokokat a 2015. január 22-én megtartott másodfokú tárgyaláson az indítványozó előterjesztette a Fővárosi Törvényszéknek, mint másodfokú bíróságnak, azonban a másodfokú bíróság ezeket is teljes egészében figyelmen kívül hagyta és ezt egyáltalán nem indokolta meg az ítéletében.

VI.

A jelen beadványban hivatkozott indokokat az első és a másodfokú bíróság teljes egészében figyelmen kívül hagyta, és a jelen alkotmányjogi panasszal támadott ítéleteket törvényellenes és Alaptörvény ellenes jogszabályi értelmezéssel hozták meg.

Egyértelmű tehát, hogy az eljáró bíróságok ítéleteikkel az indítványozó II. pontban írt alkotmányos jogait megsértették és erre tekintettel az alkotmányellenes ítéletek megsemmisítésének van helye.

A fentiekben részletesen kifejtett indokaim alapján kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság Budapesten, 2014. augusztus 26-án kelt 22.P.90.468/2014/13 számú ítéletét, valamint a Fővárosi Törvényszék Budapesten, 2015. január 22-én kelt 42.Pf. 639.825/2014/4 számú ítéletét megsemmisíteni szíveskedjék.

Mellékletként csatolom az alábbiakat:

- 1./ Pesti Központi Kerületi Bíróság 22.P.90.468/2014/13 számú ítélete
- 2./ Fővárosi Törvényszék 42.Pf. 639.825/2014/4 számú ítélete
- 3./ Ügyvédi meghatalmazás

Budapest, 2015. április 27. napján.

Tisztelettel:

A large black rectangular redaction box covers the signature and name of the person who wrote the document. The text "Tisztelettel:" is visible above the redaction.